

„HA VALAMI TÖRTÉNIK, AZONNAL REAGÁLNUNK KELL”

Az elmúlt négy és fél évtizedben Veres Tibor belülről látta a város távhőrendszerének kialakulását, fejlődését. Több mint tíz éve a MIHÓ vezénylőjéből felügyeli azt.

„Ezen a képernyőn az Avas, ezen meg a Belváros hálózatainak sematikus rajza látható. Gyakorlatilag egy egérkattintással tudjuk szabályozni a fűtőművi rendszer egyes elemeit” – mutatja a MIHÓ Kft. Tatár utcai vezénylőjének monitort Veres Tibor műszakvezető, aki idén már negyvenöt éve dolgozik a távhőszolgáltatónál, illetve annak jogelődjeinél.

A feladat persze korántsem volt mindig ilyen egyszerű – folytatja –, régebben nem volt számítógép, a vezénylőben a műszakvezető tartózkodott, a szivattyúkat pedig a helyszínről, kézzel kellett indítani a kezelőknek. A rendszereket viszont akkor is ebből a vezénylőből irányították, ahol beszélgetünk, csak éppen a vezénylői pultról – mutatja Tibor. A számomra leginkább a filmekben is látható atomerőművek kapcsolótábláihoz hasonló szerkezeten ma is sok lámpa világít. Jól tippelek, az a legjobb, ha a legtöbb zölden, „viszont ma már nagyobb

részt tényleg a számítógépes rendszer irányít” – teszi hozzá a szakember.

Negyvenöt év

Veres Tibor 1975-ben, a szakmunkásképző intézet elvégzése után helyezkedett el a Lenin Kohászati Művek (LKM) Keleti Erőművének szivattyúlakatosként (egy 1967-es megállapodás értelmében az LKM hőbázisa látta el hőenergiával a miskolci távfűtött lakásokat – a szerző). „Géplakatosként végeztem, így nagyon örültem, hogy a szakmában dolgozhattam az első pillanattól. Nagyon szerettem itt dolgozni, mivel egy jó közösségbe kerültem – mondta.

1979-től 1988-ig már a fűtőmű szivattyúit is javította beosztottként. 1988-tól szivattyúlakatos-csoportvezetőként folytatta munkáját. Tibor ebben a munkakörben élte meg a rendszerváltozást, és az azt követő átalakulásokat is: 1999-ben a Miskolci Fűtőmű Kft. beolvadt a MIHÓ Kft.-be. Munkakörében 2007-ben történt újabb változás: ekkor központi karbantartásra állt át a MIHÓ, Tibor pedig feljebb lépett: ekkortól lett műszakvezető a Tatár utcai vezénylőben. Mint mondja, nagyon nagy fe-

lősség van az itt dolgozókon, hiszen innen felügyelik a város nagyobb részének távhőrendszereit.

– Itt ellenőrizzük a hálózatokban lévő nyomást, a hőfokot, innen kommunikálunk az MVM MIFÚ Kft.-vel és a geotermikus kutakat üzemeltető cég szakembereivel is. Műszakban, főként télen nemigen lehet innen elkóvályogni, mert ha valami történik, munkatársaimmal azonnal reagálnunk kell – mondja Veres Tibor, aki kiemeli: azért természetesen nem minden hiba orvosolható a vezénylőből, csőtörés esetén például ők legfeljebb a nyomáscsökkenést látják, a hibajavítást a helyszínen tudják megcsinálni a munkatársak.

Bár tizenkét órás műszakokban dolgoznak, a munka mellett azért jut idő a családra is. Tibor jelenleg Felsőzsolcán él. Feleségével – aki nyugdíjazásáig óvodapedagógusként dolgozott – 1980-ban házasodtak össze. Két gyermeket neveltek fel: fia negyven-, lánya pedig harminckét éves. Szabadidejében nagyon szeret kertészkedni és kirándulni is.

– Alapvetően feleségemé a konyha, én pedig a kertet gondozom. Többféle gyümölcsfánk van, de virágokat is ülte-

Veres Tibor a régi vezénylői pultnál, melyen még ma is sok lámpa világít. Fotó: Mocsári László

tünk, és a gyepek gondozására is nagy gondot fordítok, a fűvet mindig én nyírom – meséli Tibor, aki hozzáteszi, kirándulni, gombázni is szeret. Utóbbi pedig szereti maga elkészíteni: ha van gomba, leggyakrabban gombalevest, pörköltöt vagy rántott gombát készít belőle.

Folyamatos üzem

Saját bevallása szerint még negyvenöt év után is ugyanúgy szeret bejárni dolgozni, mivel – mint hangsúlyozza – bent ma is nagyon jó a közösség.

– Ahol jó a közeg, oda szívesen jár be az ember. A kollégáimat nagyon szeretem: a legfiatalabbtól a legidősebbig mindenkivel megértem ma-

gam, és nincs ez másképp a főnökeimmel sem. Én boldogan jövök be, nekem aztán mindegy, hogy szilveszter este van vagy karácsony. Nekünk jönni kell, hiszen ez folyamatos üzem – mondja Tibor, majd hozzáteszi: ünnepek alatt azért kicsit mégis nehezebb lélekkel indul munkába, hiszen gyerekeit manapság keveset látja: fia Székesfehérvárról lánya pedig Manchesterből látogat ilyenkor haza.

A munkahely, a kollégái ugyan hiányozni fognak, de azért néhanapján már a nyugdíj utáni életre is gondol. Ami viszont most még kicsit képlekenynek látszik. „A család szeretné, hogy nyugdíj után

elköltözzünk Székesfehérvár környékére, ezt azonban nagyon át kell gondolni, hiszen én Alsógagyban születtem, szüleim ott vannak eltemetve, Fejér megyéből nagyon hosszú lenne az út hazajárni. Ugyanakkor lehet, hogy rábeszélnek a következő két évben, hiszen fiatalabbak nem leszünk, ez a megoldás mindenkinek könnyebb lenne. Ezt majd még az idő eldönti” – meséli Tibor, aki zárókérdésünkre kiemeli: akárhogy alakul, kert lesz, amivel szeretne még többet foglalkozni. Ha újat kell építeni, az sem baj, hiszen nyugdíjasként több ideje lesz arra is.

Tajthy Ákos